biz hayatını
bağımsızlığını
korumak için
çalısan
emekcileriz
m.kemal

Türkiyede kurtuluş

TÜRK İSÇİLERİNİN GAZETESİ - sayı 10

GENEL DİRENİŞ!

Savaş Kesin Zafere Kadar Sürecektir

İşçiler İstanbul'a 4 koldan yürüdü

Yurdumuzda devrimci hareket hızla gelişmekte ,işçiler,köylüler,memurlar,tüm emekci yığınlar iktidarın çekilmez hale gelen baskısına karşı baş kaldırmaktadırlar. Her gün bir köyde bir toprak işgali olmakta ,öğretmenler boykot yapmakta,memurlar direnişe geçmekteler.Emekçi yığınlar arasında en güçlü ve etkili hareket şüphesiz işçi sınıfının hareketidir. Bu bilen iktidar işçi sınıfının devrimci yanını boğmak için her şeyi denemiştir.Ve bunu şimdiye kadar da en iyi şekilde maşası Türk-Iş kanalıyla yapmıştır.Amerikan dolarıyla beslenen Türk-Iş uzun müddet Türk işçi sınıfını uyutmayı başarmıştır.Fakat durmadan bilinçlenen Türk işçisi iktidarın ve Türk-Iş sendika konfederasyonunun bu aldatmaları ve uyutmalarını yutmamaya başlamıştır.Kısa zamanda Türk-Iş sarı sendika olarak damgalanmıştır. Birçok sendikalar Türk-Işten ayrılarak 1967 senesinde kurulan Devrimci işçi sendikaları konfederasyonuna girmeye başlamışlardır.Devrimci işçi sendikalarına giren işçilerin ve sendikaların sayısı son senelerde o kadar artmıştır ki bu iktidarı ve Türk-işi korkutmuştur. DISK'in kuvvetlendiğini gören iktidar DISK i yok etmeye yönelmiş ve bunun için de sendikalar kanununu degistirmeye kalkmıştır. Yeni hazırlanan kanuna göre bazı iş dallarında(havagazı, petrol,şehir hatları gibi) grev yapma hakkı kaldırılmak ta, diğer iş kollarında da toplu sözleşme yapma hakkı öyle ayarlanmakta ki,bunu yalnız Türk-Iş yapabilmekte. DISK ve diger sendikalara bu hak tanınmamak istenmektedir. Kanun o kadar antidemokratik ki bir fabrikadaki işçilerden Türk-Işe hiç üye olmamasına rağmen Türk iş o fabrikada or daki işçilerin adına toplu sözleşme imzalamaktadır.

Devrimci Işçi SendikalaRı Konfederasyonu DISK tüm iktidarı(reisicumhuru,başbakanı Milli Güvenlik kurulunu,CHP genel sekreterini) böyle bir kanun çıkTıgı takdirde çıkacak olan olaylardan bu kanunu çıkaranların sorumlu olacağını bildirdi.Hatta sorumlu kişileri makamlarında ziyaret ed edrek bu kanun çıktıgı takdirde DISK-in direnişe geçeceği söylendi.Fakat iktidar muhalefetiyle beraber bu uyarılara aldırış etmeyerek kanunu yıldırım hızıvla meclislerden geçirmeye başladılar. Bunun üzerine DISK yürütme kurulu bütün iş yerlerindeki temsilcilerini bir toplantıya çagırarak GENEL DIRENIŞE geçme kararı almıştır. 15.6.1970 te Genel Direniş başlamıştır. Işçiler iş yerlerinde Anayasanın kendilerine verdigi hakkı kullanarak ANAYASAL DIRENIŞ komiteleri kurmuşlardır. Işçiler daha sonra işlerini bırakarak 4 kol halinde Istanbula yürümeye başlamışlardır.

Topkapı Levent Gebze

Topkapıdaki işçiler Fındıkzade ,Hürriyet meydanından Cagaloğluna vilayete doğru yürümüşlerdir.

Levent ve şişli kesiminde ki fabrikalardan yürüyüşe çıkan işçiler yol üzerindeki fabrikalardan arkadaşlarını ala ala ilerlemişlerdir.

Anadolu yakasında Gebze civarında çalışan işçilerde istanbula doğru yürüyüşe geçmişler ve Oto san fabrikasından gelen işçilerle birleşerek Üsküdara doğru yürümüşler dir.

Bütün bu yürüyüşler sırasında işçinin karşına polis ve jandarma çıkartılmıştır. Fakat niçin savaştıklarını gayet iyi bilen işçiler kadınıyla-erkegiyle önlerine çıkartılan polis ve jandarma kordonlarını yara yara yürüyüşlerine devam etmişlerdir. Sayıları 80.000 aşan işçi kitlesinin önünde hiç bir şey dayanamamıştır.Fakat katil ik tidar işçilerin üzerine ateş açtırmış ve 3 işçi kardeçimiz şehit düşmüştür.

Işçi sınıfının bu dev hareketinden korkan burjuva sınıfı ve iktidarı hemen örfi idare ilan ettirmiştir.Bu şekilde işçilerin direnişini kıracagını sanan burjuva yanılmıştır.Çünkü işçiler kanun geri alınıncaya kadar direneceklerini bildirmişlerdir. Türk işçi sınıfını bu savaşin da destekleyen tek siyasi parti Türkiye Işçi Partisi olmuştur.

Anayasaya Karşı

"Bu BIR AP TÜRK -IŞ KOALISYONUDUR"

SBF,sosyal,siyasi ve iş hukuku kürsüsü prof. Cahit Talas, sendikalar kanununda yapılan bu değişikliği yermiş ve şöyle demiştir:"Çıkarılmakta olan kanun adeta bir AP+TÜRK-IŞ koalisyonun eseri gibi görünüyor.Bu kanun anayasanın özüne 46ve47ci maddelerine aykırıdır.Türkiye 'nin milletler arası taahütlerinede tamamen zıttır .Türkiye dünya uluslar arası çalışma teşkilatı ile-teşkilâtlanma hakkına dair bir zözleşmeyi imzalamıştır.

Sıkı Yönetim Anayasaya Aykırıdır

Türk işçilerinin demokratik haklarını korumak için giriştikleri 15 Haziran direnişleri, iktidardaki burjuvaları korkutmuş, 80 bin işçinin direniş gösterdiği Istanbul ve Izmit'te sıkı yönetim ilân edilmiştir. Direniş Türkiye'nin her tarafında işçi, emekçi ve aydınlar tarafından desteklenmektedir.

Işçilerin haklı direnişini AYAKLANMA olarak niteliyen, Banka, Fabrika, büyük toprak sahipleri ve ihracat, ithalatçıların temsilcisi olan iktidar partisinin bakan ve milletvekilleri, mecliste sahte muhalefet partileriyle, sıkı yönetimin 1 ay veya 15 gün olsun mu, olmasın mı münakaşasını yapmışlardır.

Bazı yurt sever milletvekilleri ve Milli Birlik Gurubu hükümetin aldığı sıkı yönetim kararını şiddetle protesto etmişlerdir.

Milli Birlik Gurubu adına tabii senatör Ahmet Yıldız söz almıs, Anayasanın 124 üncü maddesinin, ayaklanma bölümüne istinaden sıkı yönetim isteyen iktidar partisine şiddetle çatmış ve : Bundan çok daha kanlı olaylarda niçin ayaklanma akla gelmedi ? Ankarada devlet yöneticilerinin ve hükümet üyelerinin gözleri önünde bir cenaze kaldırılamadı. O zaman niçin ayaklanma demediniz ve sıkı yönetim istemediniz ? Konya'da vilayet konağına saldırılırken, başka bir ilçe Atatürk'ün heykelini diktirmek için vali ve kaymakam, cihad ilan etmiş olanlara yalvarırken bunlar ayaklanma değilmiydi ? demiş ve :Sıkı yönetimin rejim için hayırlı olacağı inancında değiliz. Sıkı yönetimi gerektiren bir olay da yoktur. Olsa, olsa bir hükümet aczi karşısındayız) diyerek sözlerini tamamlamıştır.

Hükümet adına söz alan Demirel, Milli Birlik Gurubunu 'Fuzuli işgalciler' olarak nitelemiş ve : 301 milletvekili ve 124 senatörü bulduğumuz gün yoksunuz burada"demiş ve faşist zihniyetini millet meclisi tutanaklarına geçirtmiştir. Demirelin bu sözleri üzerine, bunun demokrasiyi çiğnemek olduğunu protestolarla belirten CHP ve Milli Birlik Gurubu meclisi terketmişlerdir.

"Anti demokratik sendika kanununa karşı direnen Türk işçi sınıfını destekliyen ve onun için savaşan Türkiye Işçi Partisi, Istanbul ve koca elindeki sıkı yönetimle ilgili olarak basına şu demeci vermiştir: Kocaeli ve Istanbuldaki olaylar üzerine Hükümetçe sıkı yönetim ilân edilmesi gereksiz ve Anayasaya aykırıdır. Anayasamızın 124 maddesi sıkı yönetimin ancak "savaş hali, savaşı gerektirecek bir drumun başgöstermesi, ayaklanma olması veya

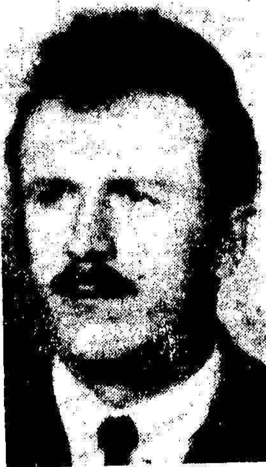
Devamı Sayfa 8 de

zafer devrimci işçinindir

Bugün Türkiyede iki tane işçi sendikaları konfederasyonu vardır: Türkiye Işçi Sendikaları Konfederasyonu Türk-Iş ve Devrimci Işçi Sendikaları konfederasyonu DISK. Disk 12 şubat 1967 de Türk-Iş'in ıslah edilemiyeceğini gören Maden-Iş, Lastik-Iş, Basın-Iş gibi Türk-Iş'ten ayrılan devrimci sendikalar tarafından kurulmuştur. Disk kurulduktan sonra işçi sınıfının ekonomik ve politik mücadelesini en etken şekilde yürütmüş ve birçok işçiler ve sendikalar Türk-Işten ayrılarak Disk'e katılmışlardır.

Türk-Iş ise günden güne Amerikan emperyalizminin ve patronların tavsiyesine uyarak Türk işçi sınıfının ekonomik ve politik mücadelesini boğmak amacını gütmüş ve arasıra aldıgı küçük üçret zamlarıyla işçi sınıfını uyutmaya kalkışmıştır. Amerikalılar da Türk işçi sınıfını uyutmak için Türk-Işe milyonlarca lira yardım etmiş ve Türk-Iş yöneticilerinin aylıkları 10 bin liranın üstüne çıkmıştır. (bak T.Kurtuluş, sayı 8) Amerikan dolarının tadını alan S. Demirsoy, H.Tunç gibi Türk-Iş yöneticileri en çok Türk işçisinin bulundugu örgütü emperyalizmin hizmetine sokmuşlardır. Fakat gün geçtikce uyanan ve bilinçlenen Türk işçisi bu idarecilerin ihanetlerini görmektedir. Hatta Türk-Işteki bazı ilerici sendikalar merkezin baskısına ragmen günlerce süren grevler yapmışlardır. Birçok sendikalar ve

ŞERİF AYGÜL
Işçi sınıfının şehidi

işçiler de Türk-Işte daha fazla kalmanın manasızlıgını anlayarak Türk-işten ayrılıp Disk'e girmişlerdir. Son aylarda Türk-işten ayrılıp Disk e katılan sendikalar ve işçiler o kadar çoğaldıki, bu Türk-işi ve onun uşaklık ettiği iktidarı korkutmaya başladı. Işçiyi kendisinde tutmaya çalışan Türk-iş birçok hileli yolları denedi: Patronla anlaşarak Türk-işe kaydolmayan işçileri işe aldırtmadı, Patron zoruyla Türk-işe kaydolmuş olan işçilerin istifalarını reddetip nater kanalıyla istifa edenlerinkini de kabul etmemeye kalkıştı. Fabrikada işçilerin çoğunluğunu temsil etmemesine ramen patronla anlaşarak işçilerin isteklerini ihtiva etmeyen toplu sözleşmeler imzalamaya başladı. Fakat Türk-işin bu baskıları Türk işçini yıldırmadı. Patronun ve Türk-işin bu ihanetlerine işçi daima fiili direnişle cevap verdi. Bu direnişlerin hepsinde işçi toplu sözleşmelerde Diskin muhatap alınmasını istemiş ve kendilerini ancak Diskin temsil edebilecegini bildirmiştir. Türk-Işten ayrılıp Diske katılmak için işçiler günlerce grev yapmışlardır, fabrikaları işgal etmişlerdir. Işçilerin Disk'e girmek için Türk-işe karşı yaptıkları mücadelelerin bir kaç tanesi şunlardır: Singer işçileri Türk-işe baglı sarı sendika Çelik-Iş'ten ayrılıp Disk'e balı Maden Işe girebilmek için fabrikayı işgal ettiler.

-Topcular Horoz çivi fabrikasında sarı sendika Özmaden-Iş ten ayrılıp Maden işe geçen işçileri işten atılmasıyla bütün fabrikanın işçileri işi bıraktılar.

-Silahtaraga Demir Döküm işçileri işten atılan 5 arkadaşlarının tekrar işe alınıncıya günlerce fabrikaları işgal ettiler.

-Gamak Motor fabrikasında sarı sendika Çelik-Işten ayrılıp Maden işe giren işçilerin üzerine polisin ateş açmasıyla Şerif Aygül kardeşimiz Şehit düştü.

-Sungurlar kazan fabrikasında da Çelik-işten maden işe geçen işçilerin temsicilerinin çıkartılmasıyla başlayan grev ve işgal günlerce sürdü.

Son aylarda işçilein hakim sınıflara ve Türk-Işe verdiği bu mücadelelerin hepsi zaferneticelendi. Işçiler yılmadan direndiler.

Bu mücadeleri işçilerin sırf Türk-Işten ayrılıp DISK e girmek için verdikleri mücadele olarak görmemek lazım. Bunlar aynı zamanda emperyalizme, onların işbirlikcisi iktidardaki büyük burjuvaziye ve kapitalizme karşı verilen birer mücadeledir. Çünkü Türk işçisi Disk'e girmeyi bir ekonomik mücadele olarak görmemekte, Disk'e girmekle yogun bir polik mücadelenin içine girdiğini bilmektedir. Disk kuruluşuyla senelerden beri Türk-iş tarafından yutturulan "partiler üstü Sendikacılık" anlayışını yıkmış ve iş-

Devamı Sayfa 8 de

Milli Kurtuluş Devrimleri

V AFAN

Asyada birçok ülkelerin halkları,sömürge ve yarı sömürge bağımsızlığına son verdiler. Afrikada da sömürge sistemi yıkıldı.Şimdi bu kıtanın geniş topraklarında bir çok egemen devletin bayrakları dalgalanmaktadır.Ikinci dünya harbinden sonraki yıllarda 60 kadar yeni bağımsız devlet kuruldu. Bunların çoğu 10-15 yıl içinde kavuşmuş bulunmaktadır. Lâtin Amerikada emperyalizm ve sömürgecilikle mücadeleededir. Bu mücadele,yüz yıldan fazla bir zamandan beri oraya yerleşmiş olan Amerika Birleşik Devletleri emperyalizmine karşi yürütülmektedir. kahraman Küba, Lâtin Amerika halklarının milli kurtuluş ve sosyal ilerleme savaşlarında örnek vazifesini görmektedir.

Insanlık tarihinin yüzkızartıci olaylarının başında gelen sömürgeciliğin yeryüzünden tamamiyle silineceği yakındır. Çünkü sömürgecilik tarihin objektif gelişmesine, toplumsal ilerlemeye,halkların çıkarına aykırı bir olaydır.Halklar,sömürgeciliğin son kalesi de düşünceye kadar bu ucubeye karşı mücadele edeceklerdir.

Milli Kurtuluş Hareketin Önemi

Milli kurtuluş hareketi çağımız tarihinin gelişmesinde büyük bir önem taşımaktadır.Çünkü sosyal gelişmenin belibaşlı faktörleri arasındadır.

M i l l i k u r t u l u ş h a r e k e t i,ç a ğ ı m ı z d a k i d ü n y a d e v r i m s ü r e c i n i n a y r ı l m a z b i r p a r ç a s ı d ı r.

Sömürge imparatorluklarının harabeleri üzerinde kurulmuş olan genç egemen devletlerin halkları, şimdi memleketlerin de yeni hayatı yaratmak için çalışmakta,dünya politikasına aktif olarak katılmaktadırlar. Yeni bir harbin önlenmesi,barışın korunup sağlamlaştırılması gibi çağımızın önemli problemlerinin çözümünde onların rolü büyüktür.Sömürge esaretinden kurtulmuş olan halklar,sosyalist memleketlerin halklariyle birlikte bütün insanlığın üçte birini teşkil etmektedirler. Bu böyle bir kuvvettir ki,emperyalist saldırganlara dur diyebilir.

Milli kurtuluş hareketi,emperyalizmin politik,ekonomik, askeri-stratejik pozisyonlarına ağır darbeler indirmektedir.Bu hareketin büyük önemi de işte buradadır..

> EMPERYALIZMIN SÖMÜRGE SISTEMININ ÇÖKÜŞÜ ve BUNUN BÜYÜK ÖNEMI.
>
> SÖMÜRGE SISTEMININ IFLASI, ÇAĞIMIZIN BELLIBAŞLI ÖZELLIĞIDIR.

Sömürge sisteminin çökmesi, emperyalizmin ekonomik durumu üzerinde olumsuz etkiler yapmıştır.Çünkü emperyalizm,kendisi için son derecede karlı yatırım alanlarından,devamlı ve geniş pazarlardan,hammadde ve insan gücü kaynaklarından bir haylısını kaybetmiştir.

Diğer taraftan,sömürgeciliğin iflası,yeni kurtulan memleketler üzerinde olumlu etkiler yapmıştır.Bu ülkeler siyasi bağımsızlıklarına kavuştuktan sonra kendi ekonomi ve kültürlerini geliştirmeye,sosyal alanında hızlı adımlarla ilerlemeye koyulmuşlardır.Kurtulan memleketlerden bir kısmının halkları,kapitalizmle bağlantılarını ebedi olarak kesmeye karar vermişler ve kapitalist olmayan yolda yürümeye başlamışlardır.

Bütün bunlardan çıkan sonuç şudur:Milli kurtuluş hareketinin zaferi ve sömürge sisteminin çökmesi,çağdaş insanlığın gelişmesi üzerinde büyük etkiler yapan tarihi bir olaydır. Milli kurtuluş hareketi,emperyalizmin temellerini sarsmış, cephe gerisini son derecede zayıflatmış ve insanlığın kapitalizmden sosyalizme geçiş sürecine katkılarda bulunmuştur.Bütün bunlardan dolayı, sosyalist ve işçi partileri, sömürgeciliğin çöküşünü,"sosyalist sistemin kuruluşundan sonra tarihi bakımdan önemli bir olay"şeklinde değerlendirmektedirler.

SOSYALİZM SÖZLÜĞÜ

PROLETARYA DIKTATÖRLÜĞÜ

Emekçilerin burjuvaya karşı yürüttükleri savaşın başarıya ulaşabilmeşi ve toplumun yeni baştan sosyalizm temelleri üzerinde kurulabilmesi için, işçi sınıfı başta olmak üzere emekçilerin,kendi öz partisinin yönetiminde kendi hâkimiyetlerini, kendi devletlerini kurmaları gerekir. Bu devlete, proleter diktatörlüğü denir.

Proleterya diktatörlüğü,devlet organlariyle parti ve toplumun örgütlerinden meydana gelen bir sistemdir. Parti,bütün örgütlerin yönetci gücüdür,sosyalizm kuruculuğunu yönetir.Ve toplumun gelişme kanunlarının yürürlüğünü iceler,bu bilgisine dayanarak,geçici dönemde ki devlet organları ve toplumsal örgütler vastasiyle, halkın sömürücü sınıflara karşı mücadelesini yönetir.

Proleterya ditatörlüğü kurulmazsa sosyalist devrim muvaffak olamaz. Çünkü, devrimin zaferinden sonra hâkimiyetini, zenginlik ve imtiyazlarını kayıb eden sömürücü sınıflar,uslu durmazlar.Eski hâkimiyetlerini almak için çabalayip dururlar.Bunun içinde emekçilerin elinde devlet kuvveti bulunmalıdır.Devrimin kazançlarını sağlamlaştıraçak,burjuvazinin kapitalizmi direltme çabalarını ezip ortadan kaldıraçak kuvvetli bir devlete ihtiyaç vardır.

Proleterya diktatörlüğü,milli görevlerinden başka, enternasyonal ödevleri de yerine getirmekle yükümlüdür: Ekonomi alanındaki başarılarıyla örnek olarak ve elinde bütün mevcut imkânlarıyle,kapitalist memleketlerdeki emekçilerin devrim mücadelelerinde yardım etmekte onlara,politik,maddi ve manevi destek olmaktadır.Proleterlerin devleti,bu suretle ,dünya devrim sürecinin gelişmesine, kapitalizmin yıkılmasına, sosyalizmin bütün dünyada yerleşmesine yardım etmektedir.

OKUYUCU MEKTUPLARI

ARKADAŞ!

Işçi kardaşlarıma sesleniyorum:

Bazı işçi arkadaşlarımız Türkiye ile alakalarını kesmiş bulunıyorlar.Aklımıza bir iki soru geliyor.Birincisi;Almanyaya geldikse patron mu olduk?. Gene işçi degilmiyiz,gene emeğimizi satarak gecinmiyormuyuz ?

Ikincisi;Almanya bize tapulumu 1966 senesi gibi iş piyasasında olacak ufak bir sarsıntıda ilk plānda bizleri Türkiye ye atmiyacaklarmı ?. Sonra biriktirdiğimiz 3-5 kuruşla Türkiyede cevirmeyi düşündügümüz is fazla devam edecekmi,acaba büyük sermaye sahipleri,yutmayacakmı bizleri? Bu günümüz biraz rahat görünse bile,görüldüğü gibi geleceğimiz hiçte öyle değildir.O halde çıkarımız nerede? Çıkarımız,Türkiye yi yağma eden vurguncu patron ve onun iktidarına karsı savasanların yanındadır.

Işçi arkadaş!kurtuluşumuz, kendi kaderimizi kendi elimize almakla mümkün olacak.Bunu anlayan,bunun için mücadele veren KAHRAMAN IŞÇI KARDAŞLARINI destekle,dāvana sende sahip çık,karşı tarafın sahtekarlıklarına kanma..

Yaşasın emekçiler iktidarı,yaşasın bunun için mücadele veren Türk işçileri!..

AHMET AKTAŞ

---

15 HAZIRAN

15 Haziran 15 Haziran bugün
direnen
Tankları ayak altına alıp
çiğneyen,
Sesleri göklerde,her şeye göğüs
geren,
Onlar geliyor proleterdir,
proleter.
Akın var akın,Izmit'ten
Istanbula,
Coşmuş madencisi,haykıriyor
amelesi.
Kimse durduramiyor devrimci
işçileri
Geliyor proleter,hey! Işçi
proleteri
Sel gibi çağladı caddeler
doldu,
Anayasa ya el uzatanlar ne
oldu?
Bu bir direniş,grev,devrime
dogru,
Proleter sesleniyor garptan
sarka doğru.

DEVRIM ÇAĞLAR

A.T.T.F.NİN DUYURUSU

ATTF'BAĞLI BÜTÜN ÖRGÜTLERIN DIKKATINE!

ATTF'ye bağlı "Berlin Türk Toplumcular Ocağı"nın onbeşgünde bir çıkardığı "Türkiye'de Kurtuluş" 8 nci sayısından itibaren ATTF'nin yayın organı olarak cıkmaktadır.Yine ATTF'ye bağlı "Londra Kardaş Derneği"tarafından ayda bir yayınlanan"Kardaş" dergiside bundan sonra ATTF'nin yayın organı olarak cıkacaktır.

Bütün güclüklere rağmen her gecen gün Avrupa'da gelişerek büyüyen ATTF,Sosyalist merkeziyetçiliği ve disiplini sinesine yerlestirerek amaca gidecek yol üzerinde,hiçbir yıkıcı ideolojiye taviz vermeden yürümesine devam edecektir.

Şimdiye kadar ATTF hakkında imzalı,imzasız çeşitli bildiriler yayınlanmış,kurulduğundan bu yana TIP'e yapmadıklarını bırakmıyan küçük burjuva kırıntıları MDD'ciler aynı yıkıcı taktikleriyle şimdi de ATTF'ye saldırmaya başlamışlardır.Işçiye tepeden bakan, iscinin gücünü kücümsiyen ve gelişen isçi hareketini bir avuç burjuvanın arkasına takmak isteyen bunlarla,ATTF bütün gücüyle mücadele edecektir.

Bu Küçük burjuva unsurlarının ATTF'ye ve bağlı örgütlerin içine sızabilecekleri,çalışmaları kasti olarak engelliyebilecekleri ve işçiyi örgütlerden ürküterek uzaklaşmasına sebep olacakları ihtimal dahilindedir.ATTF'ye bağlı olan bütün örgütler bu yıkıcılarla mücadele etmek ve onları safdışı bırakmak zorundadırlar.ATTF bunu bütün örgütlerden titizlikle istemektedir.

Yine çevrelerinde,ATTF'nin yayın organları olan"Türkiye'de KURTULUŞ" ve "KARDAŞ"Dergileri için abone kampanyaları açmaları ve kendilerine gelen bu gazeteleri Türk işçilerine ,aksatmadan dağıtmaları,bulundukları yerlerdeki işçi olaylarını bu gazetelere vakit geçirmeden bildirmeleri gerekmektedir.

Bundan sonra ATTF'nin örgütleri bağlayıcı kararları,çok acele olmadığı müddetçe"Türkiye'de KURTULUŞ"ta yayınlanacaktır.Bütün örgütler bunu göz önüne alarak "Türkiye'de KURTULUŞ"un her sayısını iyi izlemelidirler.

Kardeşlerimin mücadelelerinde başarılar diler,çalışmalarını daha da yoğun bir şekilde sürdürmelerini temenni ederim.

Metin Gür

Yurdunda bugün faşist bir iktidar yönetimine devam etmekredir.Senden yana çıkanlar kurşunlanarak öldürülmekte,hapsedilmekte ve türlü cezalara çarptırılmaktadır.Her vatandaş gibi seninde yurduna sahip cıkman soyguncular dur demen ve faşist düzenin uygulayıcılarına gereken dersi vermen görevindir.

Yurt dısında senin örgütün ATTF,yurt icindeki bu faşist düzene karsı harekete gececektir.ATTF 'nin ve bağlı örgütlerin yapacagı protesto yürüyüşüne,mitinglere katıl ve arkadaşını da katılmaya çağır.

AVRUPA TÜRK TOPLUMCULAR FEDERASYONU
ATTF
4047 DORMAGEN-HACEKNBROICH
WIED STR.16

TÜRK PROLETERYASININ SAVAŞI DÜNYA HALKLARININ SAVAŞINDAN AYRILMAZ BIR BÜTÜNDÜR!

Türkiye'deki son olaylar üzerine ATTF Başkanı Metin Gür,DISK Genel Başkanı Kemal Türkler'e aşağıdaki telgrafı çekmiştir.

"Kemal Türkler
DISK Genel Başkanı
Yeniçeriler Cad.Güzel Ap. 23/6
Çemberlitaş-Istanbul
TÜRKEI

Kavganız kavgamızdır.Yurt dışında çile dolduran işçiler olarak,Yurt içindeki kardeşlerimize yaşama hakkı tanımayanlara karşı girişmiş olduğunuz direnişi,sonuna kadar destekleriz.

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu
Başkan
Metin Gür

Tarafsız Kıbrıs

Kıbrısın bağımsız bir cumhuriyet olduğunu ilân eden Zürih anlaşmasından bu yana 10 yıl geçti.. Fakat bu anlaşma Kıbrıs Halkının gerçek isteklerinin yankısı değil, emperyalistlerin baskı ve dayatmalarının sonucu idi..

Kıbrısın iç durumundan, özellikle Türk ve Rum milli cemaatleri arasındaki anlaşmazlıklarından faydalanan emperyalistler, kendi çıkarlarına uygun bir çözüm şeklini dayatmaktadırlar. Bu anlaşmadan çıkarak, Ingilizler 100 km² lik büyük bir alanda ve memleketin muhtelif bölgelrinin 32 noktasında askeri üslerini kurdular..Daha sonrada müttefikleri A.B.D. ni de yanına aldı.

Son zamanlarda Kıbrıs halkının Ulusal Kurtuluş ve bağımsızlık savaşları yeni bir safhaya girdi. Aslında Ingiliz ve Amerikan emperyalistleri ile, Kıbrıs halkları arasında geçen bu mücadele saldırgan Nato bloku ve onunla birlikte Türk ve Yunan kukla hükümetleri de fiilen katılmış bulunmaktadırlar. Gerek Demirel hükümeti ve gerekse Yunan kukla hükümetini son zamanlardaki yakinlaşmaları Kıbrıs halklarının bağımsızlık haraketini Türkiye nin veya Yunanista'nın aleyhine göstermege, Kıbrıs meselesine "Milli dava" süsü vermeğe çalışıyorlar. Esasında amaçları, bir yandan Nato ortaklığının yüklediği ödevi haklı göstermekve halka maletmek, bir yandan da memleketlerinin içinde bulunduğu Ekonomik ve Politik çıkmazı bir duman perdesi ile örtmek huzursuz halkın ve ordunun dikkatini başka taraflara çekmektir.

Sosyalist memleketlere ve Milli Kurtuluşları için savaşan ve bağımsızlıklarını savunan barış sever Arap halklarına karşı emperyalistlerin bir silah deposu, kışlası haline getirilen kıbrıs adası, memleketimizin güvenliği için, barış için bir tehlikedir. Türk halkı, bağımsız, yabancı üslerden ve nükleer silahlardan temizlenmiş, kışkırtma ve tecavüz yuvası olmaktan çıkmış barışsever bir kıbrıs'a karşı değildir. Fakat, gerici Demirel hükümetinin bugünki Kıbrıs politikası Türk halkının gerçek iradesine, Türkiye'nin milli menfaatlerine aykırıdır.

Kıbrıs meselesinin tek çözüm yolu, Kıbrıs halkının kendi kaderine buyruk olarak tam bağımsız ve egemen bir cumhuriyet olması, ve bütün yabancı işgal kuvvetlerinin adadan çıkması ile mümkündür. Bu Türkiye'ninde menfaatlerine en uygun çözüm yoludur. Uzun ve zor bir mücadele sonunda elde ettiği bağımsızlığını korumak ve kuvvetlendirmek için savaşan Kıbrıs halkları Ada gibi bir bütündür. Çünki bağımsız, Hür, barışsever bir Kıbrıs'ın doğmasında Rum ve Türk Cemaatlerinin menfaatleri birdir.

türkiyede işçi ve sosyalist hareketleri

1908 Jön Türkler devrimi ve işçi hareketi

Ikinci Meşrutiyet, Osmanlı devletinin siyasi ve iktisadi gelişmesi ve memlekette işçi ve sosyalist harekətinin canlanıp faalleşmesi üzerinde olumlu tesir.er yaptı.

Bu olumlu etkileri, kısaca şöyle sıralayabiliriz:

Ikinci Meşrutiyet (anayasalı padişahlık rejim) kurulması sonucunda padişahın hakları sınırlandı. Siyasi parti kurma hakları verildi, parlamento seçildi, faal bir parlamento muhalefeti meydana geldi. Geçici bir zaman için de olsa, işçi meslek birlikleri kurulmasına müsaade edildi.

Türk burjuvazisi (Jön Türkler burjuvazisi) siyaset sahnesine çıktı. Bunlar, alman emperyalizmi ile daha sıkı işbirliğine koyuldular. Alman kapitali, Türkiyeye ingiliz ve fransız kapitalinden sonra sokulmaya başlamıştı. Bu yüzden onların, Türkiye içinde kendilerini destekliyecek ortağa ihtiyaçları vardı. Osmanlı ülkelerindeki rum ve ermeni burjuvazisi, ingiliz ve fransız kapitalistleriyle sıkı bağlar kurmuşlardı. Bu yüzden alman kapitalistleri, yeni doğmakta olan türk milli burjuvazisine yöneldiler. Milli türk burjuvazisi gerçi iktisadi bakımdan bir hayli zayıftı. Fakat, devlet hâkimiyetini, siyasi idareyi elinde bulunduruyordu. Bu durum çok önemliydi. Ve alman kapitalistleri, türk burjuvazisine cömertçe davranmaya, bağlarını kuvvetlendirmeye başladı. Bundan faydalanan alman emperyalizmi, Jön Türkler hükûmetinin vardımiyle, Ingiltere ve Fransanın Osmanlı devletindeki nüfuzunu zayıflatıp, onların yerini almaya girişti.

Iktidardaki Jön Türklerin siyasi teşkilâtı olan Ittihat ve Terakki partisinin yönetmenleri, başta alman kapitalistleri olmak üzere, Batılı kapitalistlerin ortakları ve memleketteki ticaret şirketleri, bankalar kurmaya başladılar. O sıralarda, teknik ve üretim alanlarında zayıf olan Türkiyede mali kapitalin hızla gelişip kuvvetlendiği görülüyordu. 1908 den sonra, Istanbul, Izmir, Bursa, Adana, Konya, Aydın, Adapazarı v.s. gibi ticaret, sanayi ve ziraat merkezlerinde hükûmetin de ortaklığı ile birçok kredi bankaları kurulmuştu.

„Ittihat ve Terakki" burjuvazisi, çabuk ve büyük kâr getiren ticarete gözlerini çevirmişti. Henüz pek cılız olan ve yabancı kapitalin rekabeti altında ezilen sanayie önem vermiyordu. Bundan dolayı da Osmanlı sanayii esaslı bir gelişme kaydedemiyordu. Fakat ne de olsa, 1908 den sonraki devrede sanayi alanında da bir kıpırdanış vardı.

Bursa, Izmit, Bandırma gibi şehirlerde, öncelikle el emeğine dayanan ipekli kumaş sanayi müesseselerinde 20.000 den fazla işçi çalışıyordu. Bu müesseselerden bazıları 1908 den önce kurulmuştu. Bunlar, 1908 den sonra şirketler halinde birleşerek daha büyük kapitalist müesseseler haline gelmişlerdi. 1913 yılında Izmirde kurulan „Izmir Pamuk Mensucat Türk Anonim Şirketi" bir de fabrikaya sahipti. Bursadaki „Mensucat Türk Anonim Şirketi" de bir fabrika kurmuştu. Bu şirket, 1914 yılında „Seyrisefain Şirketi" adlı gemi işletmeciliği kumpanyasiyle birleşti. Istanbul, Adana v. s. gibi şehirlerde de böyle şirketler meydana getirildi. Fakat her ne de olsa, böyle türk şirketlerinin sayısı çok değildi ve çoğu yabancı sanayi müesseseleriyle bankalarına bağımlı durumdaydılar.

Türkiye Ticaret Bakanlığının verdiği bilgiye göre, 1910 yılında Türkiyede topyekûn 1048 sanayi kuruluşu vardı. Bunların 577-si yiyecek sanayii, 196-sı dokuma sanayii, 92-si kereste ve mobilye sanayi müessesesi, 82-si maden ocağı, 43-ü çini mamulleri müessesesi, 32-si deri fabrikası, 23-ü de kimyevi maddeler müessesesiydi. Çoğu küçük kuruluşlardı, buna rağmen, kapitalist ilişkilerin gelişmesinde ileriye doğru atılmış adımlardı. Sanayi ağır ağır geliştikçe, Türkiye işçi sınıfı da sayıca çoğalıyordu. 1913 yılında fabrikalarda 50.000 den fazla işçi çalışıyordu.

●

1908 den sonra meydana gelen siyasi ve iktisadi değişiklikler sırasında kapitalist ilişkiler, yarı feodal, yarı kapitalist türk toplumuna daha geniş ölçüde girdi ve sınıf mücadelesi şiddetlendi. Sayıca artan işçi sınıfı, kendi menfaatlerini savunmak için, sınıfi esaslar gereğince işçi kuruluşları içinde yığınlar halinde teşkilâtlanmaya koyuldu. Şark ve Anadolu demiryolu işçileri „Şark Şimendiferleri Müstahdemin Teavün Cemiyeti"ni, Istanbul basın işçileri „Mürettibin-i Osmaniye Cemiyeti"ni kurdular. Mürettiplerin bu meslek birliği, halklararası işçi hareketiyle bağlantı kurmak için teşebbüse bile geçti. Istanbuldaki Tütün Rejisi işçileri „Amele Ittihadı Cemiyeti" içinde birleştiler ve işçi sendikaları federasyonu kurulması için propagandaya koyuldular. Istanbuldaki vapur makinistleri „Makinistler Cemiyeti"ni kurdular. Bu meslek birliğinin nizamnamesinde, cemiyet kasasından, grevcilere ve diğer işçi birliklerine yardım edileceği belirtilmişti. Terzi işçileri, şemsiye (çadır) işçileri, berberler, mücellitler, değirmenciler ve çeşitli fabrikaların işçileri kendi meslek birliklerinde teşkilâtlandılar. 1908 Jön Türkler devriminden sonra memleket içinde meydana gelen yeni siyasi durum, henüz doğan sosyalist hareketinin gelişmesi için de elverişli şartlar yarattı. Sosyalist eğilimli siyasi teşkilâtların kurulmasına izin verildi. Halbuki o zamana kadar basın sansürü, „sosyalizm" kelimesinin bile gazetelerde yazılmasına müsaade etmiyordu. Bu gibi yasaklar, geçici bir zaman için kaldırıldı. Türkiyede ilk defa işçi-sosyalist gazeteleri çıkmaya başladı. Sosyalizm fikirlerinin propagandası, işçilerin teşkilâtlanmasına, grev savaşlarının genişlemesine ve işçi hareketinin sosyalist fikirlere doğru yönelmesine yardım ediyordu.

Zafer işçinindir

BAŞ TARAFI SAYFA 4

çi sınıfının sömürüden kurtuluşunun ancak Işçi sınıfının partisi TÜRKIYE IŞÇI PARTISI nde tüm emekçilerle birlikte verilecek mücadeleyle olacağını savunmuştur. Bugün Türkiye Işçi Partisi Işçi sınıfının savaşını zafere kadar devam ettirek tüm emekçilerin partisidir.

Durmadan büyüyen devrimci işçi hareketlerini boğmak ve işçinin kendi örgütleri Disk ve giderek TIP'e örgütlenmesini önlemek için iktidar ve onun maşası Türk-Iş'in tatbik ettiği her türlü metod fayda etmemeye başladı. Bilhassa sanayi dalında çalışan işçilerin yığın yığın Türk-Işten ayrılıp Diske girmesine artık mani olamayan Türk Iş ve hakim iktidar en son çare olarak demokrasiyi ve Anayasayı ayaklar altına alarak Diski kapatmaya yöneldiler. Bunun içinde 274 ve 275 sayılı sendika kanunlarını işçileri yalnız Türk-işe üye olabileceği bir şekilde değiştirmeye kakkıştılar. Fakat böyle anti demokratik faşist kanunları iktidarın çıkartamıyacagını Türk işçi sınıfının en son kahramanca direnişi gösterdi. Çıkartılmak istenen bu kanunlara karşı Istanbul ve izmitteki direnişler 10 binlerce Türk-Işe bağlı iş yerlerindeki işçiler de katıldı. Artık Türk işcisi iktidarın ve Türk işin gerçek yüzünü çıkartılmak istenen bu faşist kanunla bir kere daha anlamış oldu. Önümüzdeki günlerdede işçi sınıfına ve emekçilere karşı iktidarın böyle terörleri işçilerin ve tüm emekçilerin dayanışmasıyla yenilecektir.

Bugün Türkiyemizde iktidar, durmadan koyduğu yeni vergi ve zamlarla işçi sınıfını, köylüleri, memurları, esnafı ezmektedir. Işçinin ve memurun, köylünün tüm emekçinin bu direnişlerini destekleyen onları organize eden ve mücadeleyi kesin zafer gününe kadar götürecek olan yine onların partisi Türkiye Işçi Partisidir. Işçi sınıfının son direnişi onun bütün olayların çözümlenmesindeki önemini bir kere daha ortaya koymuştur.

●

SIKI YÖNETIM ANAYASAYA AYKIRIDIR

Baştarafı 3 de

vatan ve cumhuriyete karşı kuvvetli ve eylemli bir kalkışma olduğunu gösterir, kesin belirtilerin meydana çıkması"hallerinde ilân edilebileceğini söylemektedir.

Sendika

Türkiye den buraya işçi olarak gelmiş arkadaşlarımızın ilk yapacağı iş, o iş yerindeki işçi temsilcilerini tanımak ve bulundukları yeri bilmektir. Ilerde ustalarla, iş arkadaşlarımızla aramızda zuhur edecek anlaşmamazlıklarda işçitemsilcilerinin(betriebsrat) yardımını isteyeceğiz.

Fabrikalardaki işçi temsilcileri bizi isverene, iş verenide bize karşı temsil ederler. ve bu kişiler, o iş yerinde iş verenin işçisine seçtirdiği kişilerdir. Bu sebeple bazen öyle haklarımız olurki bu haklar işvereni madden veyahut ta manen zarara sokabilir. Bu durumda maalesef işçi temsilciliği kendisinden beklenen hamleyi yukardaki hareketleri itibari ile yapamaz.

Bunu gözden kaçırmamak lazımdır. Ve bu sebepten dolayı yapılacak iş Alman Metal Sendikalarına üye olmaktır. Bizi, hiç bir taviz vermeden işverene karşı müdafaa eder. Bütün masraflarını kendi cebinden ödiyerek bizim için avukat tutar, iş mahkemelerinde isverene karşı muhakeme açar. Işyerine istediimiz anda sendika tercumanını gönderir. Haksız yere çıkarılmaları, mukavelede gösterilenden az ücret üdenmelere mani olur. Kısaca işçinin hakkını korur.

Haklarımızı vermek istemeyen işverene karşı o iş yerinde işçiye grev yaptırır. Grev müddetince işçinin aylığını öder. En yakın zamanda iş yerindeki işçi temsicileri vasıtasiyle I.G.M. (Metal Işçileri Sendikası)üyesi olmak için müracaat et..

DAYANIŞMA MITINGI !.

4.7.1970 cumartesi günü saat 1600 da Weding-Gezuntbrun daki ES ve U ban istasyonunun yanında büyük bir miting yapılacaktır. Bu yürüşe bütün Türk işçilerinin katılması önemle duyurulur..

Türkiye'de KURTULUŞ onbeş günlük işçi gazetesi - sayı :10
Sahibi:Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu Sorumlusu Metin Gür
Yazışma adresi:Türkiye'de Kurtuluş-TTO,1-Berlin 21 Bandel str.1
Fiatı: 60 kuruş -20 pfennig -Yıllık Abone 20 T.L. -6 DM
Baskı:Verlag-Druck West-Berlin,1-Berlin31 ,Pfalzburger str.